

Uttalelse til høring om Haugamork kraftverk

Jeg har blitt kjent med planene om ytterligere utbygging av Oltedals/Madlandsvassdraget og konsekvensutredningen som er laget. Jeg er godt kjent i området da jeg er oppvokst i Oltedal og bosatt på Ålgård og har brukt dette vassdraget til friluftsliv i omtrent 30 år.

I konsekvensutredningen er det flere ting rundt bruken av området som ikke kommer tydelig frem. Det området jeg selv har brukt mest ligger fra Oltedalsvatnet og opp mot brua ved Høyeholen.

Jeg har vært aktiv speider og speiderleder i Ålgårdspeideren siden 1984. Speidergruppa mi eier ei speiderhytte ved Sjurstjørna som ligger i heia mellom Ravndal, Bjelland og Lima. De siste 25 årene har speiderens faste utgangspunkt for gåturen opp til speiderhytta vært i elvekanten 3-400 meter ovenfor innløpsosen til Oltedalsvatnet, like ved der det er en elektrisk fegrand i dag. Her er det en veikant 4-5 meter fra elva med plass til ca. 10 biler på rekke. På speiderturer samles vi alltid her til alle har kommet (de fleste blir kjørt dit av foreldrene sine) og det er her foreldrene står og venter på oss når vi kommer ned igjen. Speidergruppa har ca. 150 medlemmer og de fleste har en tur, og mange har flere turer til speiderhytta Kløvli hvert år. Elva er en trivelig miljøfaktor på start/stoppestedet for våre turer ut i naturen/kulturlandskapet.

Som ungdom i Oltedal syklet vi noen ganger til Ravndal eller brua ved Høyeholen for å fiske småaure i kulpene. Det er en aktivitet jeg er usikker på hvor mange som driver i dag. Jeg ble derfor skikkelig glad her en dag i mai da jeg var på sykkelstur og så en gjeng med 3 18-20 åringer som fisket mellom de store steinene rett ovenfor Ravndal-broa, nøyaktig der jeg selv fisket mellom for 25 år siden.

Sykling er for så vidt også en aktivitet som er helt glemt i rapportering av bruk av området. Jeg er en ivrig sykkelmosjonist om våren, og både jeg og mange andre foretrekker veien om Ravndal-Gjesdal fremfor den trafikkerte FV 45 når vi sykler mellom Oltedal og Ålgård. Det er ikke få syklistene som sykler langs elva mellom Oltedalsvatnet og forbi Skeie opp til Bjellandsheia på en solfylt søndag i april-september. På dette strekket har en visuell kontakt med elva det meste av tiden. Til og med suset fra elva gir naturopplevelse når en sykler denne lite trafikkerte veien.

Også fjellklatring er en aktivitet jeg har bedrevet tidligere. Jeg ble aldri god nok til å klatre det vidgjetne Skeisfjell på Ravndal, men her er beskrevet flere krevende klatre ruter. Det er lett å se om det kan være klatrere i veggene: Står det biler parkert ved elva på Ravndalsida av Ravndal bro er det ofte klatrere der. Fugleperspektivet over kulturlandskapet med elva og gårdene må jo bare være fantastisk!

Med fare for å virke overdrevent aktiv må jeg også nevne at jeg er en ivrig skigåer og bruker Brekko hvert eneste år til å trene meg opp i forkant av turrennet Sesilåmi. (I år er det første året på 15 år jeg ikke har trent der pga. elendige snøforhold). Kjøreturen opp dalføret mot Madlandsvatnet er fin og en ser Madlandselva det meste av tiden. Natur og landskapsopplevelse fra bil har også en verdi for meg og andre veifarende. Jeg blir mint om dette hver gang jeg kjører langs Ulla-elva i Hjelmeland der det for lengst har sluttet å bruse skikkelig mellom kampesteinen i elveløpet, og dalen fremstår som «dødere» enn den burde være. Madlandselva har bilvei der en ser ned på elva det aller meste av strekingen fra Oltedalsvatnet til Madlandsvatnet.

Jeg er kjent med hvordan gjengroing av elveløp fungerer, oppvokst som jeg er 300 meter fra den tørrlagte Oltedalselva på Øvre Oltedal. Elveløpet ble år om annet rensket litt opp av flommer, men

det var så sjelden at det ikke kunne hindre et stadig mer skjult opprinnelig elveleie. Jeg er bekymret for hvordan tilgroingen av Madlandselva blir ved å redusere vannmengden permanent og slik at den ikke blir holdt vedlike som opprinnelig elv av de naturlige vannstandsvariasjonene. En tilgroing vil uten tvil redusere naturopplevelsen i området.

Madlandselva fremstår i dag for meg som det siste, nærmest urørte biten av vassdraget fra Madlandheia til Oltesvik. Oltedalsvatnet ble kraftig endret for alltid for 100 år siden, noe skånsommere ble det heldigvis laget til i forhold til regulering ved Ragsvatnet/Oltesvik. For kun få år siden gikk bekken fra Kvitlavatnet og parkeringsplassen øverst i Madland under i rør. Jeg synes denne gjenværende biten av vassdraget bør forbli som den er i dag.

Ålgård 18/6-14

Terje Michaelsen

Navrabakken 8

4330 Ålgård